

لارا تیسراوی ایمپریال پبلیکیشنز
Joseph Conrad's Only Son as An Autobiographical Text
سی ای جوزف کنراد کنراد کی پسر یا ای وی ای مورگان ای کنراد (۱۹۸۶)

لرد جیم

جوزف کنراد

ترجمه صالح حسینی

ویراستار: هوشنگ گلشیری

Nilofer Publications

مقدمهٔ چاپ نخست*

شاید شگفت‌آورترین واقعه درباره جوزف کنراد، نویسندهٔ لرد جیم، این باشد که به سن ۳۸ سالگی متولد شده است. او لین سند مبنی بر وجود چنین آدمی، تا حدودی در سربرگ او لین رمان او—حماقت عمارت المایر^۱، سال چاپ ۱۸۹۵—یافته می‌شود. فردی که خود را جوزف کنراد می‌نامید، در یادداشت شخصی^۲ (۱۹۱۲) بر آن می‌شود لحظهٔ واقعی ولادتش را شرح دهد. این لحظه، به گفتهٔ خودش، یک روز صبح پیش می‌آید، یعنی همان وقت که من مسابق او، ناخداei لهستانی‌الاصل کشتی تجاری انگلیس، در میانهٔ سفرهاش خود را در پانسیونی در لندن می‌یابد. صحنه را تمام کرده بود و همان دم که خادمهٔ پانسیون برای بردن ظروف می‌آید، بی‌هیچ انگیزهٔ آگاهانه‌ای از وی می‌خواهد کاغذ و قلم برایش بیاورد. آنگاه مطلبی را، برجوشیده از سرچشمۀ ژرف ناخودآگاهش، می‌نویسد که بعدها به صورت او لین بند حماقت عمارت المایر درمی‌آید. مدت‌ها بعد در این باره چنین می‌نویسد: «در رفت حاجتی نبود— حاجتی مشهود به نیت بیان مافی‌الضمیر که هنرمندان در جستجوی خویش برای انگیزه‌ها

* این مقدمه—تحریر نخست در ۱۳۶۲—که در چاپ دوم نیامده بود، اینک با دخل و تصرف و جرح و تعديل در چاپ حاضر می‌آید. از پویا رفویی عزیزم سپاسگزارم که در رفع ناهمواری‌های چند صفحهٔ اول مددکارم بوده است.

فصل اول

قدش یک یا دو سانتی بیشتر از یک و هشتاد بود. قوی هیکل بود. با شانه خمیده و سری رو به جلو و نگاهی خیره، چنان مستقیم به سوی آدم می‌آمد که انگار نره گاوی است حمله ور. صدایش پرطنین و بلند بود. در رفتار و کردار مجسمه جسارت بود اما نشانی از تهاجم در آنها نبود بلکه رنگ نیاز داشت، و نه تنها دیگران که خودش هم آماج این برتری جویی بود. مثل دسته گل بود و آراسته به جامه‌ای سراپا سفید و پاک. و در بنادر گوناگون شرق، جایی که گذرانش را از راه فراهم آوردن لوازم کشتنی به دست می‌آورد، بسیار محبوب بود.

بازاریاب ملزمات کشتنی^{*} از هر امتحانی معاف است، ولی باید اهل نظر باشد و آن را در عمل هم نشان دهد. کار او این است که از زیر بادبان و بخار یا پارو به تاخت برود و از دیگر بازاریاب‌ها جلو بزند و به کشتهایی که دارند لنگر می‌اندازند برسد و با خوشرویی به ناخدا سلام کند و کارتی-کارت فروشنده لوازم کشتنی-به زور به او بدهد و در او لین دیدار ناخدا از ساحل، راهنمایی اش کند به معازه‌های درندشت و دخمه مانند که پراز اطعمه و اشریبه‌ای است که بر عرش کشتنی خورده و نوشیده می‌شود، جایی که می‌توان هر چیزی را فراهم آورد تا کشتنی آراسته و برازنده دریا شود، از چفتی قلاب برای شاه سیم کشتنی گرفته تا کتیبه‌ای زرنگار برای حکاکی عقب کشتنی، جایی که فروشنده لوازم کشتنی ناخدایی را که قبلاً هیچگاه ندیده برادر وار پذیرا می‌شود. ایوانی

* Water-Clerk.